

I KAFFSLUER

En lille samling af ord og talemaader fra Ringe-egnen.

Af lærer M.J. Hansen, Ringe

Personerne: Maen Nels Pæsens og Stijn Pe Krestens.

(Hvor udtalen stemmer med Rigsdansk, er dennes Retskrivning bibeholdt).

Stijn kommer paa en lij Formijdsvisit.

S.: Godav, Maen. Du ska naa't bløv andreert, forde je kommer bøvse heri(n)j.

M.: Nej, Godav Stijn! Det vaar da movsomt, a du kom. Smi naa Hövlokken aa sæt dig ner. Je har lij Kejli over; haa(n) har begø(n)jt aa snorr. Det æ dog ejs et ræl Vejr.

S.: Ja, det ha nok begø(n)jt aa fjov¹⁾ i Mors; men naa ska je lov for, a hun gi ner. Je tæ(n)jt et nok, for det vaar dog fal, hvo Skidtfovli²⁾ haa(n) fijl Sav i Javts. Det hæss³⁾ mig lij i Ansæitet, aa det æ dog bløv i grov Sjosk; je tror, je har Plorr helt op a Hoserne.

M.: Væ naa sgo aa ta nov te Kaffen.

S.: Je æ rennok aa li⁴⁾ te hi(n)j. Uhm! hun æ varm! — Hvo køver I e's Kaff?

M.: Ja, vi plejer von aa faa hi(n)j ve Køvmaa(n)ji; men den her æ naa fraa Brøvs⁵⁾.

S.: Je sku da hels saa mann Ga(nge) fraa Per. Haa(n) har staa paa Strat⁶⁾ etter de(n)j Slavter hel Formijdni. De sku ju øv aa se paa et Kre⁷⁾. Bar haa(n) naa't bløver snodt⁸⁾; men Slavteri plejer da aa vær regæjl⁹⁾ nok. — Je sa te Per, a haa(n) sku gaa i(n)j aa to sig aa flij¹⁰⁾ sig ilidt. Haa(n) ment, a haa(n) sku træk i Hövsklærne. »Nej, du skal'ge!« sa je, »Hal'davltöjt kaa(n) vær godt nok!« — Saa entli kom haa(n) da, Slavteri; men naa vaar je lemp¹¹⁾ te; for det vaar ejs Meni, a de sku ha hav i Muffel¹²⁾ Brø; men naa ku' de høns¹³⁾. — Men les vaal¹⁴⁾ je vaar komm øv paa Veji, ha je nær bløv rijt overhøj¹⁵⁾ a Posti; haa(n) kom hörje¹⁶⁾ om Gö(r)nt¹⁷⁾ les fa¹⁸⁾. »Hvo ska du hen, Stijn?« rovt haa(n). »Aby!« sa je.

M.: Naa maa vi heller gaa i Omga(n)j øv. Je tror, det æ hovt¹⁹⁾. Vi gaar li igemmel Brøgset. — Ja, her æ bløv go Plas, sin vi fik Ovni braadt ner. Det vaar aa me Hyv aa Vræl, a vi bløv færdi te Pi(n)js. — Hva æ

- naa det, der ligger aa smøl der paa Tostoli²⁰⁾! Naa, det æ Nielses Bovser. Mene! saan som haa(n) dog har flijt²¹⁾ dem. — Pull, Pull, Pull! Æ I der! Ska je he(n)jt i Næffel²²⁾ te jer?
- S.: Har du nov øv a din Høns?
- M.: Ja, de gö godt. Daan Dav fik je toaatræv, i Gaar fik je godt en Snes, i Dav har je't ta i(n)j. Je ska naa ha ryjt²³⁾ Hønshovs e(n)j a Davne aa ha strøjt nov, for je tror, a de æ ve aa bløv løvs. Det ligger naa aa en Bitt brejt²⁴⁾ for; der æ lidt kajlt om Vi(n)jteri.
- S.: Har du Æ(n)er?
- M.: Jov, de æ ner i Damt. — Naa kaa(n) vi lij gaa igemmel Heststajli. — Saa staar haa(n) her aa skrønner²⁵⁾ de(n)j Blæss²⁶⁾! — Ja, du æ et dejli stav Best²⁷⁾; men du kommer te aa stund dig, te vor Far kommer!
- S.: Ja, vor den Mörk æ aa fær²⁸⁾ aa spri(n)j i Stavr i sig, naar hun kaa(n) hør vos øv i Gaart. — Hvo har I de(n)j Vrijnsk²⁹⁾ aa Kloidj³⁰⁾?
- M.: Dem pløer vor Far med. De har godt av aa bløv öjr³¹⁾ ilidt; de staar aa bløver saa kuvims^{31a)}. — Her ska du se, hvordan vi har faa't lav i Kohøvset. A Føstnii vaar her Stenbro; men naa har vi faa støvt i Grevnii; det læter möj, naar de ska möv, aa saa har vi faa støvt Pølkvaam; det vaar nov fal nov i Forveji; der vaar aller te aa komm over Møjtpøli me ovn Træsker.
- S.: Har I saa Pøltø(n) sæl?
- M.: Ja, hun ligger derhenn omm Sijn. Vi har ju faa' en nyj, den gamle vaar hel skanje röjn.
- S.: Hvo læ(n)sen æ det sin', a I fik det lav?
- M.: Ja, det æ val snar et Par Aars Tisn; men naa æ det ju aa dejli, aa saa kaa(n) vi gaa herfraa lij i(n)j i Grijsøvset.
- S.: Der har I ju et Par go' Grijs.
- M.: Det vee je sme vovt, hva je ska se(j) te. De(n)j der trøvs naa saa möj dejt³²⁾; men daan æ i sær fortrej³³⁾ Halhyni. Men det æ e(n)l sant, je lovt aa komm øv i Margen me Lejli³⁴⁾; men je kaa(n) savt faa e(n)j a Dre(ng)ne te aa biss øv me'en. — Prøv lij aa kig igemmel Sprijten³⁵⁾ her i Pordi!
- S.: Æ de't Hann Vævs, der staar aa kejer³⁶⁾! Har hun vaarn her, sin du rejt ga hi(n)j rent paa? Det vaar dov grov, saa slok³⁷⁾ hun bløv.
- M.: Jov! Forleen Dav kom der e(n)j lidt fint kørje; det vaar e(n)j a de her Køvstfolk³⁸⁾, der ve tejn Forsekre aa saan nov Jank. Men det vidst

Hann ett, aa da haa(n) vaar kørt, vaar hun lij ve aa re(n) Hovtne³⁹⁾ a sig. Hun gjor sig te Ærje, om hun ku laan en Bitt Saakker. Hun sto der aa vaar les nøs⁴⁰⁾ etter aa faa aa vi, hvem det dov ku ha vaarn. Men je gre(j)n bar; for hun ska naa lijgodt ett ha alti(n)j aa vi ilejn, aa hun vaar komm lij fornseen⁴¹⁾; saa bløv hun hel mops aa vi saa't iga(n)j ha Saakkert.

S.: Det æ da Jens Fraa(n)jsens Povl, dær gaar. Det æ vældi, hvo haa(n) har skodt Klodtne⁴²⁾; for det vaar da i sær Tutnas, ve haa(n) vaar mi(n)jer.

M.: Ja, men haa(n) æ ejs i grov visnæs Knejt. Haa(n) staar saa tit å højder⁴³⁾ her, haa(n) æ saa forlejn⁴⁴⁾ for aa faa non a de Øvl paa den krov Ajl⁴⁵⁾.

S.: Haa(n) æ val lejt⁴⁶⁾ gammel med vor Kaen!

M.: Ja, det æ kaskesens ve det Lav. — Men je kommer nok te aa e(n)j aa se etter nov Mijdsma. Je har ju gaa te aa lov dem Kløssup. Je sku ju aa ha reet Se(n)ge; men je kommer nok te aa nøjs me aa lejt⁴⁷⁾ dem ilidt; de æ vist heller't saa spejt⁴⁷⁾. Lijlpijn æ jut hel sikker, hun æ en kunsti Ja(n)jl⁴⁹⁾.

S.: Vaar der i Labsak⁵⁰⁾ heri(n)j daan Dav? Haa(n) ha ligg i(n)j i vor Törkov paa i Reeklapni⁵¹⁾. Haa(n) kom saa i(n)j om Morni aa fik Davr me, aa det vaar dov grøvsomt, hvo haa(n) slank⁵²⁾ i sig; men saa bløv haa(n) sidje aa vi't gaa; men saa tog Per ham lij i Kvulki⁵³⁾ aa hörr ham øv. Det gjor mig sme(j) helt undt for Staar'i⁵⁴⁾. — Men naa maa je heller se aa komm heem. Naa, Farvel Maen, aa Tak for i Dav! — Je kaa(n) lij jen'sky⁵⁵⁾ hen over Tovten.

1) smaaegne. 2) Musvitten. 3) piskede. 4) parat, tidig. 5) Brugsforeningen. 6) ventet stadig parat. 7) Ko. 8) snydt. 9) reel. 10) pynte. 11) lavet. 12) Mundfuld. 13) miste, undvære. 14) snart. 15) omkuld. 16) i stærk Fart. 17) Hjørnet. 18) Hurtigt. 19) stilnet af. 20) trebenet Bord med halvrund plade. 21) svinet til. 22) Nævefuld. 23) ryddet. 24) brat. 25) vrinsker. 26) blisse. 27) rolig Hest. 28) færdig, lige ved. 29) Hingsten. 30) ung Hest, Plag. 31) rørt (til Træthed). 31a) kaad. 32) dygtigt. 33) fortrædelig. 34) Træbeholder (til Øl). 35) Sprækken. 36) kiger (nysgerrigt). 37) slukøret. 38) Købstadsfolk. 39) Hofterne. 40) nysgerrig. 41) for det samme. 42) sammenfiltrede Haar. Billedet fra den unge Hest, der skyder det gamle tottede Haarlag. 43) kiger forventningsfuld. 44) lysten. 45) Æbletræ. 46) lige, ens. 47) ordne (løseligt). 48) speget, bragt i Uorden. 49) Drøs. 50) Landevejsridder. 51) Knippe Rughalm, der ikke er helt ordnet til Langhalm. 52) slugte. 53) Struben. 54) Stodderen. 55) skyde Genvej.

Tidl. bragt i »Fynsk Hjemstavns« juni 1939.

Denne lille sketch, der er skrevet af Martin Hansen, blev i 1979 læst op i

Radio Fyn, af fru Marie Hansen (Marie Skolelærers) og hendes søster fru Anna Karlsen.

Martin J. Hansen er født i Boltinggårdsskov 1894, som en af snedkerens drenge. De første skoleår gik han i Brangstrup skole hos lærer R.J. Andersen. Denne fik udvirket, at Martin Hansen fik realeksamen fra Ringe Realskole.

Efter endt læreruddannelse på Skårup seminarium vendte Martin Hansen tilbage til Realskolen og her virkede han i 42 år som en meget afholdt og respekteret lærer i matematik, fysik og naturlære.